

Україна
Донецький окружний адміністративний суд
У Х В А Л А
про залишення позовної заяви без руху

05 липня 2021 р.

Справа №200/8034/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Лазарєв В.В., розглянувши позовну заяву Цимбал Олени Миколаївни до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради Донецької області, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача комунальне виробниче підприємство «Краматорська тепломережа» Краматорської міської ради про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії, стягнення заборгованості, -

В С Т А Н О В И В:

30 червня 2021 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшла позовна заява Цимбал Олени Миколаївни до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради Донецької області, в якому просить: 1) визнати протиправними дії УСЗН щодо не нарахування житлової субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг в повному обсязі; 2) стягнути з відповідача недоплачену суму житлової субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, відповідно до положень постанови Кабінету Міністрів України «Про новий розмір витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива у разі надання житлової субсидії» від 27 липня 1998 № 1156 та постанови Кабінету Міністрів України «Про встановлення державних соціальних стандартів у сфері житлово-комунального обслуговування» від 6 серпня 2014 № 409 у розмірі 2 245, 29 гривень.

Вивчивши подані матеріали, суддя дійшов висновку, що дана позовна заява не відповідає вимогам ст. 160 Кодексу адміністративного судочинства України (далі за текстом – КАС України).

Згідно частини 1 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України, позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.

Відповідно до частини 2 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України, для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Як вбачається з позовної заяви, позивач просить стягнути з Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради Донецької області недоплачену суму житлової субсидії в тому числі за період жовтень – листопад 2020 року.

З відповідним позовом Цимбал О.М. звернулася до Донецького окружного адміністративного суду 25.06.2021 року, про що свідчить поштовий штамп на конверті. Тобто, позивачем пропущений шестимісячний строк звернення до суду із даним позовом в

частині позовних вимог про стягнення недоплаченої суми житлової субсидії за період жовтень – листопад 2020 року.

Так, з аналізу норм Кодексу адміністративного судочинства України вбачається, що право на звернення до суду не є абсолютним і може бути обмеженим, в тому числі і встановленням строків на звернення до суду за захистом порушених прав.

В силу приписів ст.17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» №3477-IV від 16 квітня 2006 року, суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейського Суду з прав людини як джерело права.

Європейський Суд з прав людини зазначає, що право на суд, одним з аспектів якого є право доступу до суду, не є абсолютним і може підлягати дозволеним за змістом обмеженням. зокрема, щодо умов прийнятності скарг. Такі обмеження не можуть знешкодувати самій суті права доступу до суду, мають переслідувати легітимну мету, а також має бути обґрунтована пропорційність між застосованими засобами та поставленою метою (рішення у справах: «Стаббіґс та інші проти Великобританії», «Девеер проти Бельгії», «Перетяка та Шереметьєв проти України»).

Заявник зобов'язаний демонструвати готовність брати участь на всіх етапах розгляду, що стосуються безпосередньо його, утримуватися від використання прийомів, які пов'язані із зволіканням у розгляді справи, а також максимально використовувати всі засоби внутрішнього законодавства для прискорення процедури слухання (рішення у справі «Юніон Аліментаріа Сандерс С.А. проти Іспанії»).

Конституційний Суд України у своєму рішенні від 13 грудня 2011 року по справі №17-рп/2011 також визначив, що вжиття заходів для прискорення процедури розгляду справ є обов'язком не тільки держави, а й осіб, які беруть участь у справі.

Інститут строків в адміністративному процесі сприяє досягненню юридичної визначеності у публічно-правових відносинах, а також стимулює учасників адміністративного процесу добросовісно ставитися до виконання своїх обов'язків. Ці строки обмежують час, протягом якого такі правовідносини можуть вважатися спірними та після завершення таких строків, якщо ніхто не звернувся до суду за вирішенням спору, відносини стають стабільними.

Як вже зазначалось судом, для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

При цьому слід зазначити, що день, коли особа дізналася про порушення свого права, - не встановлений доказами день, коли вона дізналась про рішення, дію чи бездіяльність, внаслідок якої відбулося порушення її прав, свобод чи інтересів.

Якщо цей день встановити точно неможливо, строк обчислюється з дня, коли особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав (свобод чи інтересів). При цьому «повинна» слід тлумачити як неможливість незнання, припущення про високу вірогідність дізнатися, а не обов'язок особи дізнатися про порушення своїх прав. Зокрема, особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав, якщо: особа знала про обставини прийняття рішення чи вчинення дій і не було перешкод для того, щоб дізнатися про те, яке рішення прийняте або які дії вчинені.

Незнання про порушення через байдужість до своїх прав або небажання дізнатися не є поважною причиною пропуску строку звернення до суду, у зв'язку з цим посилення на необізнаність з чинним законодавством не є підставою для поновлення строку.

Доказами того, що особа знала про порушення своїх прав, є, зокрема, умови, за яких особа мала реальну можливість дізнатися про порушення своїх прав.

Винятком з цього правила був би випадок звернення позивачем без зайвих зволікань, в розумний строк після опублікування вищевказаного рішення суду до уповноваженого органу із заявою про надання позивачу відповідної інформації щодо перерахунку пенсії.

Відповідно, у такому випадку позивач вважався б таким, що дізнався про порушення своїх прав після отриманні відповіді на свою заяву, чи після закінчення встановлених Законом України «Про звернення громадян» строку надання відповіді на таку заяву.

Аналогічна правова позиція висловлена Верховним Судом у постанові від 31.03.2021 року у справі №240/12017/19.

При цьому суддя враховує, що чинним законодавством не надано правового визначення поняттю «розумний строк», однак зазначає, що такий не повинен перевищувати строку звернення до суду з відповідною позовною заявою, яким у спірних правовідносинах є шість місяців.

В той же час, як вбачається з листів УСЗН, відповідні нарахування були здійснені у листопаді 2020 року – за жовтень 2020 року, у грудні 2020 року за листопад 2020 року.

Суд зазначає, що суми житлової субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг є періодичними, щомісячними платежами, які отримує безпосередньо, особа, якій вони призначені, а тому позивач мала реальну можливість та повинна була дізнаватися про порушення своїх прав.

Згідно частини 1 статті 123 Кодексу адміністративного судочинства України, у разі подання особою позову після закінчення строків, установлених законом, без заяви про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду, або якщо підстави, вказані нею у заяві, визнані судом неповажними, позов залишається без руху. При цьому протягом десяти днів з дня вручення ухвали особа має право звернутися до суду з заявою про поновлення строку звернення до адміністративного суду або вказати інші підстави для поновлення строку.

Таким чином, позивачу необхідно надати заяву про поновлення строку звернення до адміністративного суду із відповідними доказами в обґрунтування поважності причин пропуску такого строку.

Згідно з частиною 1 статті 169 КАС України суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, встановлених статтями 160, 161 цього Кодексу, протягом п'яти днів з дня подання позовної заяви постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху.

Приймаючи до уваги вищенаведене, позовна заява підлягає залишенню без руху із наданням позивачу строку для усунення вказаних недоліків, шляхом надання: заяви про поновлення строку звернення до адміністративного суду із відповідними доказами в обґрунтування поважності причин пропуску такого строку.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст.ст. 160, 161, 169 Кодексу адміністративного судочинства України, -

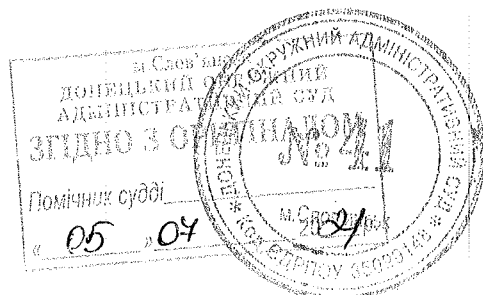
У Х В А Л И В:

Позовну заяву Цимбал Олени Миколаївни до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради Донецької області про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії, стягнення заборгованості, - залишити без руху і встановити строк для усунення виявлених недоліків позовної заяви протягом десяти днів з наступного дня після отримання копії цієї ухвали шляхом надання:

- заяви про поновлення строку звернення до адміністративного суду із відповідними доказами в обґрунтування поважності причин пропуску такого строку.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддею та оскарженню не підлягає.

Суддя

В.В. Лазарєв

